

Underbilag 1 til Bilag II.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen.

København, den 21. Juli 1936.

Ved Skrivelse af 30. April f. A. (Intern Afd. J. Nr. 13/1935) har det høje Ministerium tilstillet Direktoratet et Eksempplar af den af 18. internationale Arbejds-konference i Genève i Juni 1934 vedtagne Konvention angaaende Erstatning for Erhvervssygdomme samt udbedt sig en Udtalelse fra Direktoratet med Hensyn til Spørgsmaalet om Muligheden for Danmarks Ratifikation af nævnte Konvention.

Saaledes foranlediget skal Direktoratet tillade sig at udtale, at Konventionens Regler gaar ud over, hvad der er hjemlet ved den nugældende Ulykkesforsikringslov af 20. Maj 1933, saaledes at en Ratifikation forudsætter en Lovændring.

Under Hensyn hertil og ud fra den Betragtning, at det i Tilfælde af en Revision af Ulykkesforsikringsloven paa dette Punkt maa skønnes naturligt at overveje Betimeligheden af hensigtssvarende Ændringer eller Udvidelser af Lovens Regler om Erstatning for Følgerne af Erhvervssygdom ogsaa paa Punkter, hvor dette ikke er paakrævet af Hensyn til en eventuel Ratifikation, har Direktoratet gjort Spørgsmaalet om Reglerne for saadan Erstatning overhovedet til Genstand for Undersøgelse, i hvilken Forbindelse man særlig skal nævne, at Sagen er blevet drøftet paa flere Møder i Ulykkesforsikrings-Raadet samt ved Brevveksling med Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet, af hvis Skrivelse af 11. Januar d. A. Genpart vedlægges (samt af den deri nævnte Skrivelse fra nærværende Direktorat af 28. Oktober f. A.).

Man har herved i Særdeleshed overvejet:

- 1) om der maatte være Anledning til at optage de i Konventionen af 1934 givne Regler i dansk Lovgivning,
- 2) om der er Grund til at præcisere eller udvide den i Ulykkesforsikringsloven af 1933, § 1, Stk. 3, indeholdte Liste over Virksomheder, i hvilke Erhvervssygdom kan opstaa, jfr. herved Ministeriets Skrivelse af 17. April f. A. (I. K. J. Nr. 18/108/1934) samt
- 3) om der i den nugældende Fortegnelse over Sygdomme, der berettiger til Erstatning, maatte være Grund til at optage andre Lidelser end dem, der omhandles i den nugældende Lovs § 1, Stk. 3, og den nye Konvention, jfr. herved Ministeriets Skrivelser af 17. Juni 1932 (I. K. J. Nr. 4/110/31) og 9. Juni 1933 (I. K. J. Nr. 18/50/31).

Ved Sagens Behandling i Direktoratet og i Ulykkesforsikrings-Raadet har der hersket Enighed om, at enhver Nedsættelse af Erhvervsevnen, der er af det i Ulykkesforsikringsloven omhandlede Omfang, og som hidrører fra paagældendes Arbejde, principielt bør være Genstand for Forsikring efter Ulykkesforsikringsloven. Vanskelighederne — og dermed Tvivlen om, i hvilken Udstrækning Sygdomme bør omfattes af Loven — opstaa ved Overvejelsen af, i hvilken Udstrækning det er muligt at afgøre, om en prægnant Sygdom kan henføres til Arbejdet som eneste eller dog overvejende Aarsag, eller om ogsaa andre Aarsager — f. Eks. fra Dagliglivet — spiller ind.

Der er ud fra disse Synspunkter ikke fremkommet Indvendinger imod *en Udvidelse af den nugældende Lovs Liste* i § 1, Stk. 3, til det Omfang, der er angivet paa hoslagte Udkast under I. Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet har i fornævnte Skrivelse udtalt, at der erfaringsmæssigt forekommer Erhvervssygdomme af de i Loven optagne Arter, hidrørende fra andre „Virksomheder“ end de i § 1, Stk. 3, nævnte. Medens der som anført ikke har været principiel Uenighed om, at der bør ske Udvidelse af Listen paa en saadan Maade, at disse Lidelser kommer til at omfattes af Forsikringen i visse andre, nøje angivne Virksomheder, har der været ytret økonomiske Betænkeligheder ved den af Fabriktilsynet anbefalede Udvidelse af Listen over Virksomhederne til generelt at omfatte enhver Bedrift, hvor en Sygdom af den heromhandlede Karakter maatte opstaa, saaledes at den nu an-